

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 – LHOTCE
<http://lhoteckafarnost.cz/vestnik> Číslo 1 – únor 2012

JESKYNĚ ZROZENÍ, SMRTI I VÍTĚZSTVÍ

Milí farníci! Dostáváte do rukou první číslo letošního Věstníku. Má sice nový kabát, ale hlásí se a navazuje na letitou tradici předchozích ročníků. Více podrobností o úpravách najdete na straně 15. Děkuji redaktorům i autorům článků. Mezi nimi jsou i vaše reflexe doby vánoční.

Scénka z vánoční mše pro děti

Člověk má dojem, že před pár dny dozpíval koledy, a už aby se naladil na postní notu. Ona je tu ale souvislost. Ve druhé sloce postní písně „Kristus, příklad pokory“ se zpívá o chudé chýši pastýřské, *do které se narodil, celý život v chudobě a v strasti mnohé žil.* A tak začínající doba postní je vlastně prostorem pro pokračování a rozvinutí poselství Vánoc. Velice krásně to bývá vyobrazeno na ikonách. Jeskyně narození je současně hrobem ve skále. Místo uložení a zavinutí batolete evokuje zavinutí a uložení Ježíše sejmutého z kříže. Nicméně, nejedná se o nějaký morbidní, beznadějný obraz. Vždyť tato jeskyně je také svědkem úsvitu prvního dne po sobotě. Úsvitu, který po dva tisíce let do světa volá, že *zvítězil Lev z kmene Judy, Kristus, Pán náš, z mrtvých vstal, jásoť zněj a radost všudy, ve všech srdcích ustaň žal!* (kancionál č. 482). Přeji Vám, abyste prožili postní dobu ne jako čas nucené deprese ze sebe samých, ale jako příležitost s novou vervou pozvat a vpustit Vzkříšeného Pána do vlastního života.

+ P. Jiří Korda

PROČ PRÁVĚ VĚSTNÍK?

Víte, že prapůvodní Věstník byl vlastně nástěnkou v kostele? Při pohledu do archivu zjistíme, že náš lhotecký časopis má dlouhou historii, vystřídal dva šéfredaktory a několikrát změnil svoji podobu.

Pravděpodobně nejstarší zmínku o Věstníku zaznamenal v roce 1940, tedy pět let po dostavění kostela P. Marie Královny míru, salvatorián a první lhotecký farář Jan Janků:

„Ideálem každé duchovní správy jest farní věstník. Jeho úkolem jest poučovat pravidelně věřící o všech náboženských otázkách. Je to takový důvěrný dopis všem farníkům. Ve Lhotce nemáme zatím peněz na vydávání církevního věstníku, proto byla zřízena větší tabule do předsíně chrámové. Rozdělili jsme ji na dvanáct stejných polí a každému jsme nadepsali jiné heslo: Žij s církví! – exercicie – tisk – všimli jste si...? – Mariánská družina – kostelní sbor – víte již...? – rozhlas – besídka – liturgika – myšlenky a poděkování. Každý měsíc měníme obsah. Věřící mají tak účast na všech radostech i starostech duchovního správce.“

Prapůvodní Věstník byla tedy nástěnka v kostele. Když jsem byla malá, pamatuji se, že nástěnka v předsíni bývala a P. Rudolf tam dával aktuality. Jenže komunisté takové informace neradi viděli. Dnes si už ani neumíme představit, že bychom na Lhotce nástěnky s informacemi neměli.

P. Rudolf chtěl navázat na tradici Věstníku za P. Janků. Vydávat farní časopis nebylo za totality možné, a tak časopis s původním označením začal

na Lhotce vycházet v květnu roku 1995. Jako logo byl použit obrázek z pamětního listu Lhotky z roku 1940, na kterém byl vyobrazen kostel s mariánským sloupem, což přesně vyjadřovalo smysl vzniku kostela. Redaktorem

Obálka prvního čísla Věstníku

časopisu se stal Mgr. Zdeněk Pejčoch, lhotecký farník a povoláním novinář. Jako důchodce působil také jako tiskový mluvčí Sdružení zdravotně postižených v ČR a v občanském sdružení Orfeus. Deset let výborně redigoval lhotecký Věstník za podpory patera

Vladimíra Rudolfa. V roce 2005 jel na dovolenou do Řecka, kde náhle zemřel. Jménem farnosti se se Zdeňkem Pejčochem rozloučil P. Bedřich Vymětalík, viz Věstník č. 4/2005.

kteří časopis připravují do konečné podoby do tiskárny a jsou zdánlivě neviditelní.

Původní Věstník v roce 1995 měl pouhých šest stran, v poslední době dosahoval až čtyřadvaceti. Až do konce roku 2011 vyšlo celkem 108 čísel Věstníku. Již zmiňované logo kostela s mariánským sloupem doplnilo na začátku roku 2002 logo nové. Až do č. 6/2006 měl časopis otištěna obě loga a od roku 2007 zdobí hlavičku lhoteckého Věstníku pouze logo nové. Zajímavostí by se jistě našlo víc.

VĚSTNÍK

1/2002

společenství křesťanů
v Praze 4 - Lhotce

O letošním postu můžeme vnitřně zpevnit

DEJME BOHU PŘÍLEŽITOST

Jeslá před svým velejným vystoupením odchází na poušť, kde provází čtyřicet dní v odříkání. Nešel tam z vlastního rozhodnutí, ale Duch ho tam uvedl, jak to čteme v evangeliu. Tím se zdůrazňuje, že Bůh si přeje, aby Ježíš, který se nám stal podobným ve všem a který nám dává ve všem příklad, aby nám dal příklad i svým postem a sebezapřením.

Zeslábl – a důbel ho přišel pokoušet. Pokouší zesláblého a zdá se, že by nad ním mohl zvítězit. Ale nestalo se tak, leč právě naopak. Půst způsobuje fyzické zeslábnutí, to ano, někdy možná i duševní. Přesto se jim však získává vnitřní Boží síla. Člověk postem zpevňuje své nitro, své vnitřní bohatství, stává se schopným vítězit nad pokušením a vůbec nad tělesnými životy. A o to právě jde v těch čtyřiceti dnech postu, které 13. února začneme. Abychom v nich vnitřně zpevnili.

Není podstatné jen uskutečnit nějaké sebezapření, ale především DÁT PŘÍLEŽITOST Bohu, aby si upevnil své království v naší duši, abychom se díky JEHO PŘÍTOMNOSTI stávali silnějšími.

Čas se naplnil, přiblížil se Boží království. Tak je Ježíš představený na začátku svého působení, po čtyřiceti dnech postu. Kéž bychom mohli i my všichni říct to stejné, že po dobu čtyřiceti dní postu se čas naplnil. Čas Boží milosti se naplnil, vnitřně jsme se upevnili.

P. Bedřich VYMĚTALÍK

NEBUDEME ZAMYKAT KOSTEL

Na farní radě si jáhen pan Martinek posteská, jak ho trápí, že přichází na nedělní bohoslužby pozdě. I přesto, že P. Bedřich upozorňoval na to, že nedělní mše svatá je platná od počátečního kříže do závěrečného kříže, mnoho se nezměnilo. Známe jednoho kněze, který před lety po začátku mše svatě zamykal kostel, aby naučil farniky chodit včas.

Napadá mě otázka: co udělat pro to, aby bohoslužba nebyla pro nás jen splněnou povinností, aby nás Ježíš táhl k sobě, abychom toužili po setkání s ním? On se stal a stává chlebem pro nás a tíse čeká, aby se nám mohl darovat.

Bohoslužba je také našim společenstvím s Kristem uprostřed. Co udělat pro to, aby naše společenství bylo živé, bylo rodinou, abychom se na sebe navzájem těšili, abychom se přijímali s chybami a respektováním dohodnutá pravidla? Co udělat pro ty, kdo přicházejí jen na kousek mše, aby po Kristu a po našem společenství zatoužili?

Pokud budeme v sobě pěstovat negativní pohled na ty, kdo „ruší“, děláme radost duchu zla, který se snaží každou úspěšnou záležitost vyžít ve svůj prospěch, aby nás vzdálil od Boha, který je plný milosrdenství.

Pán Ježíš nás učí: „Odpouštějte, modlete se, zehnejte.“ A „bez me nemůžete nic“. Jediné, co mne zatím napadlo, je říci mu: „Páne, ty jsi v našem kostele „farářem“, prosíme tě, pomoz nám, ukáž nám, jak být živou rodinou, prosíme tě, přítelň si nás všechny k sobě blíž. Děkujeme ti a chválíme tě i za ty, kteří ještě nepoznali, jak jsi dobrý!“ Modleme se za sebe navzájem, aby bohoslužba nebyla pro nás jen splněnou povinností. (JŠ)

PŘEDPOKLAD DOBRÉHO ROZJÍMÁNÍ

1. Vyšetřit si čas
2. Najít si vhodný prostor
3. Ztišit roztekané srdce
4. Prosit Ducha svatého o pomoc
5. Naslouchat Božimu slovu
6. Trpělivě čekat na Boží oslovení
7. V radosti se rozhodnout znovu pro Boží království

Od roku 2002 se objevuje nové logo

Štafetu převzal novinář a lhotecký farník Jiří Sůva. Rozhovor s ním byl uveřejněn v čísle 3/2004. Původně pracoval v periodikách vydávaných Lidovou stranou, nejdéle v týdeníku Naše rodina. V roce 1968 založil čtrnáctideník Obroda, v 90. letech 20. stol. byl zástupcem šéfredaktora Zdravotnických novin a poté šéfem Katolického týdeníku. Farní Věstník výborně redigoval, patří mu za to velký dík. Samozřejmě, že velký dík za farní časopis patří všem našim duchovním otcům, všem přispěvatelům a také těm,

VĚSTNÍK

SPOLEČENSTVÍ KŘESŤANŮ V PRAZE 4 - LHOTCE

Číslo 1 – Únor 2007

Pražský pomocný biskup Václav Malý při návštěvě u Panny Marie Královny míru na Nový rok 2007. Kdy farnost slavnostně mší svatou vstupovala do jubilejního roku 70. výročí posvěcení lhoteckého kostela. Vlevo jáhen František Martinek.

Snímek Eva Kocmanová

KDY SE NÁS BŮH DOTÝKÁ

Ve středu 21. února jsme Popelčiny středu vstoupili do čtyřicetidenní postní doby. Evangelium první postní neděle nám říká, že Duch svatý vodil Ježíše po poušti čtyřicet dnů.

Poušť – tedy samota – je něco, bez čeho se člověk nemůže obejít, jestliže chce zůstat člověkem. Z evangelia víme, že Ježíš často vyhledával samotu. Dříve, než ustanovil apoštoly, strávil celou noc v modlitbě. Po vyčerpávajícím dnu v Kafarnou rychle odchází do samoty a modlí se.

V lidu samoty měl potřebu mluvit se svým nebeským Otcem. A kdo mohl více cilit pábat takových chvíli (Dokončení na str. 2)

DO JUBILEJNÍHO ROKU S BISKUPEM V. MALÝM

Lhotecká farnost vstoupila v pondělí 1. ledna L. P. 2007 do roku, kdy oslaví 70. výročí vybudování a posvěcení svého kostela slavnostní mší svatou, kterou krátce před tím, než oslavil desáté výročí svého biskupského svěcení, sloužil Václav Malý. Spolu s ním ji koncelebrovali otcové Bedřich Vymětalík, Kamil Vrzal a na voziku Tomáš Vlasák.

„My jsme s páterem Vlasákem dlouholeté přátelé a kamarádi, a tak jsem, Tomáš, rád, že jsi tady s námi.“ zareagoval na jeho přítomnost pan biskup. Pak se obrátil k věřícím. S poukázáním na to, že kostel je v Praze na Lhotce je zasvěcen „mi“, zareagoval na jeho přítomnost (Dokončení na str. 3)

STATISTIKA ZA ROK 2006

V našem kostele bylo v roce 2006 odsouzeno 531 mší svatých a při nich rozdáno 56 000 svatých přijímání. Prvních svatých přijímání bylo loni podáno 19.

Bylo uděleno 42 křtů, z toho 31 dětem do jednoho roku, osmi dětem od jednoho roku do sedmi let a třem nad 14 let.

Svatost manželství na Lhotce uzavřelo sedm párů.

Svatost nemocných byla udělena 48 osobám při společné bohoslužbě s 19 lidem individuálně – doma, v nemocnici, v domovech důchodců.

Pohřbů bylo 22, z toho osm s rozloučením v kostele a čtrnáct v obřadních síních.

Od loňského roku se připravuje pět dospělých katechetů k přijetí svátosti křtu. Přijmou ji letos na Bílou sobotu.

P. BEDŘICH VYMĚTALÍK

Nová hlavička od roku 2007

Budete-li mít chvíli času, zkuste si „zalistovat“ staršími čísly, která jsou od roku 2005 v PDF na stránkách <http://www.lhoteckafarnost.cz/Vestnik-a-prirucnik-1>.
Eva Kocmanová

str. 3

Věstník lhotecké farnosti 1/2012

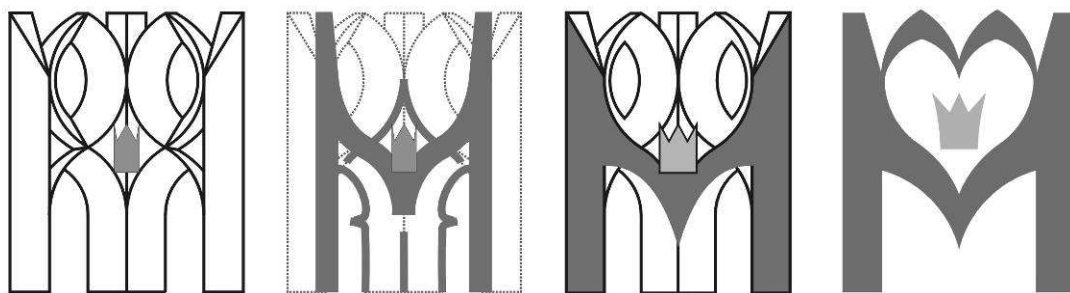
FARNÍ LOGO MÁ NAROZENINY

V letošním roce budeme slavit 75. výročí posvěcení našeho kostela. Také naše farní logo už je na světě deset let. Připomeňme si, jak vzniklo.

Když jsme byli jako farníci vyzváni k vymyšlení nového loga, napadlo mě, že mariánský sloup není jediným charakteristickým znakem pro náš kostel P. Marie Královny míru. A tak jsem se zaměřil na oltář, jaký jinde nemají. Při pozorném pohledu je možné v něm vidět mariánský symbol, velké M a na něm, jako zlatou korunu, svatostánek. V tom je jasná symbolika – Marii dělá Královnou Ježíš. Bez něj

by Maria nebyla královnou. Kdo bude oltář pozorovat ještě chvíli, uvidí nad písmenem M srdce. Je to srdce Marie, která v něm nosila Ježíše. V návrhu loga je tedy Panna Maria Královna i Ježíš a trochu je v něm i vzpomínka na zesnulého P. Vladimíra Rudolfa, který zrušil starý černý oltář s bílými anděly a zasloužil se o oltář současný.

Jan Šilhavý, leden 2002

Takhle postupně vznikalo farní logo.

BLESKOVÁ EVANGELIZACE

21. prosince loňského roku byl P. Jiří Korda osloven redaktorem Nedělního Blesku, zda by do svátečního dvojčísla neposkytl rozhovor o půlnoční mši. Tak vznikl článek „Věřící věří, nevěřící se kochají...“

Kromě fotografií interiéru i exteriéru kostela obsahuje mimo jiné základní informace o smyslu Vánoc, mše svaté, ale i pravidla, jak se má člověk chovat v kostele. Zaznívají zde např. i tyto myšlenky:

(P. Korda) půlnoční mši nijak zvlášť nevyděluje od těch ostatních.

„Je ale slavnostnější svojí podstatou, protože si připomínáme narození Ježíše, Božího syna. Oslavujeme, že se stal jedním z nás.“ ...

Kostelík Panny Marie Královny míru na Lhotce tady stojí od roku 1937. Zdobí ho nádherné vitráže a třicet let stará výzdoba zpodobňuje překvapivě moderní a působivou křížovou cestu.

„Lidé sem chodí rádi, pomodlit se i pokochat atmosférou. Ta dnes o půlnoční dodá Vánocům ten pravý punc,“ je přesvědčen Jiří Korda, kněz, který je duchovním správcem a dobrým psychologem současně.

EŠ

PŮLNOČNÍ MŠE SVATÁ

Naše farnost po dlouhé době znovu zažila kouzlo půlnoční Vigilie. I díky propagaci v místním tisku si do našeho kostela našlo cestu mnoho lidí, kteří jej pravidelně nenavštěvují. Na zajištění bezpečnosti spolupracovala i hlídka Městské policie Prahy 12, kterou jsme o to oficiálně požádali a tímto jejím strážníkům ještě jednou děkujeme. Naštěstí nebyla zapotřebí a celá mše proběhla bez sebemenších komplikací.

Návštěvníci kostel zaplnili zhruba tak, jak jsme na to zvyklí při běžné nedělní mši svaté v osm hodin. Lavice byly obsazené a i pod kůrem postávali lidé. Pouze lavice pro děti kolem oltáře a první řada židlí před lavicemi zůstaly prázdné, což je ovšem jev, na který jsme zvyklí snad ze všech kostelů.

Jak již bylo napsáno, mše proběhla bez komplikací, ale v mé hlavě zůstane dlouhou dobu zapsána zejména díky dvěma vtipným momentům. První jsme si přivodili sami, ještě s dalším ministrantem Petrem tím, že jsme P. Jiřímu slíbili zajištění služby u kadidla. Jelikož jsme však ani jeden neměli s touto službou žádné zkušenosti, dopadlo to tak, že při úvodním okouřování kadidlo nekouřilo, před evangeliem sice již ano, ale na další okouřování, které obstarávají právě ministranti, již nedošlo. Někteří znalí návštěvníci tak mohli nabýt dojmu, že se jedná o speciální rituál, což však v žádném případě nebyla pravda a za ministrantský stav se zde všem omlouvám. S P. Jiřím jsme se dohodli, že se této věci budeme věnovat na ministrantské schůzce.

K druhému zajímavému momentu došlo při rozdávání Eucharistie, kdy

k oltáři přistupovali i zcela nevěřící lidé. Poučení o tom, jak se mají chovat, když chtějí pouze požehnání, přistupovali a velmi zodpovědně dodržovali doporučený postup (ruku přes hrud' na rameno nebo prst před ústa). Až na jednoho mladíka, který po přijetí požehnání zůstal stát před P. Jiřím a s rukama v kapse se začal domlouvat na požehnání pro svou těhotnou partnerku nedbaje fronty za sebou. Celá scéna byla o to zábavnější, že mladík se nechoval nijak vulgárně ani nevhodně (kromě zmíněných rukou v kapse), naopak z něj vyzařovala úcta k autoritě kněze. Jen prostě využil příležitost k rozhovoru s knězem ve velmi neočekávaném okamžiku.

Kromě těchto dvou událostí se již nic zvláštního nestalo. Mnoho lidí také oslovila zdařilá homilie P. Jiřího narážející na někdejší legendární vánoční projev prezidenta Antonína Zápotockého z roku 1952 o vyrostlém Ježíškovi, ze kterého se stal Děda Mráz.

První půlnoční mše svatá na Lhotce v mé dospělosti mě potěšila a výborným způsobem zahájila mé osobní Vánoce. Doufám, že i v ostatních zanechala kouzlo Vánoc.

Tomáš Hrouda

Kapela z vánoční mše pro děti

K R Á T C E

STATISTIKA ZA ROK 2011.

Křest přijalo v našem kostele za celý rok dvacet dětí, převážná většina do jednoho roku, dvě do sedmi let. Na přelomu roku 2011/2012 to byli Samuel Svilenov Petkov, Magdaléna Kodetová, Vojtěch Bonifác Stanislav Běhal.

Patnáct dětí přijalo první svaté přijímání. Biřmování se v loni nekonalo, svátost přijali dva farníci jinde.

Svateb bylo ve farnosti celkem pět, tři z nich v Chateau St. Havel.

Pohřbů v kostele bylo v roce 2011 deset a jeden v obřadní síni. Svátost pomazání nemocných přijalo při společné bohoslužbě 45 farníků a další individuálně. **OH**

ZPRÁVU O HOSPODAŘENÍ farnosti přineseme až po dokončení účetní uzávěrky za loňský rok. **JK**

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA – v pražské arcidiecézi se letos vykoledovalo celkem 2 130 897 Kč. Naše farnost ve spolupráci s CMŠ Studánka k tomu přispěla částkou 77 496 Kč a v Praze jsme tak skončili na 4. místě za Kobyliskou, Týnskou a Chodovskou farností (v tomto pořadí). Všem dárcům a zejména koledníkům, kterých stejně jako v minulých letech byl velký nedostatek, moc děkujeme. **TH**

PŘED PUTOVNÍM OBRAZEM

Lednové vystavení putovního obrazu (7. až 10. 1. 2012) „Tříkrát podivuhodné Matky a Královny Schönstattské“ v našem kostele mi připomnělo můj velký zážitek z devadesátých let minulého století. Kolega, brněnský zpravo-

daj Katolického týdeníku, mě pozval do katedrály sv. Petra a Pavla na mši svatou, kterou tam sloužila skupina schönstattských kněží, kteří přijeli na pouť do České republiky.

Schönstattská Madona

Něco tak radostného jsem do té doby nezažil. Na tvářích všech těch duchovních bylo vidět, jakou mají ze společného slavení bohoslužby na Petrově radost. Nechť Panna Maria Schönstattská u svého Syna vyprosí hodně milostí i naší farnosti, zasvěcené Matce Boží jako Královně míru. **JS**

FARNÍ PŘÍRUČNÍK

ÚTERÝ	31. 1.	Sv. Jan Bosko
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
16.55		Příprava na biřmování – mládež
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
19.00		Společenství starších náctiletých (cca 16–22 let)
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA	1. 2.	
8.00		Mše svatá
8.45–9.15		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15		Výuka náboženství dětí Příprava na 1. svaté přijímání
17.30		Zpívání s dětmi
18.45–20.15		Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let)
ČTVRTEK	2. 2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
9.30		Mše svatá v pečovatelském domě v Zárubově ul.
PÁTEK	3. 2.	Sv. Blažej, 1. pátek v měsíci, prázdniny
15.00		Mše svatá, svatoblažejské požehnání
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
15.45		Příprava na biřmování – dospělí (ne mládež)
18.30		Mše svatá, svatoblažejské požehnání
19.30–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA	4. 2.	1. sobota v měsíci
15.15		Mariánské večeřadlo
16.00		Mše svatá
16.40		Zásvětná modlitba MKH a Výstav Nejsv. svátosti
NEDĚLE	5. 2.	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
18.30		Mše svatá
ÚTERÝ	7. 2.	prázdniny
9.00–11.00		Setkání maminek s dětmi
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
19.00		Společenství starších náctiletých (cca 16–22 let)
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru

STŘEDA	8. 2.	prázdniny
8.00		Mše svatá
8.45–9.15		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
ČTVRTEK	9. 2.	prázdniny
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela
15.00		Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
PÁTEK	10. 2.	Sv. Scholastika, prázdniny
15.00		Mše svatá
15.45		Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
18.30		Mše svatá
19.30–21.00		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA	11. 2.	Panny Marie Lurdské
16.00		Mše svatá s udílením pomazání nemocných
16.45		Pozvání (nejen) dříve narozených na čaj
NEDĚLE	12. 2.	6. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
8.00		Mše svatá
10.00		Mše svatá
16.00		Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30		Mše svatá
PONDĚLÍ	13. 2.	
20.00		Zasedání PRF
ÚTERÝ	14. 2.	
16.55		Příprava na biřmování – mládež
17.30–18.30		Otevřena farní knihovna
18.30		Mše svatá
19.00		Společenství starších náctiletých (cca 16–22 let)
20.00–22.00		Zkouška chrámového sboru
STŘEDA	15. 2.	
8.00		Mše svatá
8.45–9.15		Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00		Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15		Výuka náboženství dětí. Příprava na 1. svaté přijímání
17.30		Zpívání s dětmi
18.45–20.15		Setkání středních náctiletých (cca 13–15 let)
ČTVRTEK	16. 2.	
8.00		Mše svatá
8.45		Úklid kostela

PÁTEK 17. 2.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
15.45	Příprava na biřmování – dospělí (ne mládež)
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 18. 2.	
15.00–17.00	Dětský karneval farnosti (v ZŠ Zárubova)
16.00	Mše svatá
NEDĚLE 19. 2. 7. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	
8.00 a 10.00	Mše svatá
16.30	Farní akademie: Doc. JUDr. Stanislav Příbyl Ph. D., JC. D. „Eucharistie a jednota církve“
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 20. 2.	
20.00	Setkání mužů a otců
ÚTERÝ 21. 2.	
9.00–11.00	Setkání maminek s dětmi
16.55	Příprava na biřmování – mládež
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.00	Společenství starších náctiletých (cca 16–22 let)
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 22. 2. POPELEČNÍ STŘEDA	
8.00	Mše svatá s udílením popelce
8.45–9.15	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí. Příprava na 1. svaté přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.30	Mše svatá s udílením popelce
18.45–20.15	Setkání mladších náctiletých (cca 11–13 let)
ČTVRTEK 23. 2. Sv. Polykarp	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
15.00	Mše svatá v domově seniorů v Sulické ul.
PÁTEK 24. 2.	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
15.45	Příprava na biřmování – dospělí (ne mládež)
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární

SOBOTA 25. 2.	
9.00–12.30	Postní rekolekce: P. PhDr. Radim Cigánek
16.00	Mše svatá
NEDĚLE 26. 2. 1. NEDĚLE POSTNÍ	
8.00	Mše svatá
10.00	Mše svatá upravená pro děti
16.00	Křížová cesta
16.30	Společenství věřících s duševním onemocněním
18.30	Mše svatá
PONDĚLÍ 27. 2.	
20.00	Setkání mužů a otců
ÚTERÝ 28. 2.	
16.55	Příprava na biřmování – mládež
17.30–18.30	Otevřena farní knihovna
18.30	Mše svatá
19.00	Modlitba chval
20.00–22.00	Zkouška chrámového sboru
STŘEDA 29. 2.	
8.00	Mše svatá
8.45–9.15	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
16.00	Mše svatá v Thomayerově nemocnici
16.30–17.15	Výuka náboženství dětí. Příprava na 1. svaté přijímání
17.30	Zpívání s dětmi
18.45–20.15	Setkání středních náctiletých (cca 13 – 15 let)
ČTVRTEK 1. 3.	
8.00	Mše svatá
8.45	Úklid kostela
9.30	Mše svatá v pečovatelském domě v Zárubově ul.
PÁTEK 2. 3. 1. pátek v měsíci	
15.00	Mše svatá
15.45	Modlitby proseb (podle P. Jamese Manjackala)
15.45	Příprava na biřmování – dospělí (ne mládež)
18.30	Mše svatá
19.30–21.00	Výstav Nejsvětější svátosti oltární
SOBOTA 3. 3. 1. sobota v měsíci	
15.15	Mariánské večeradlo
16.00	Mše svatá
16.40	Zásvětná modlitba MKH a Výstav Nejsv. svátosti

Všechny aktivity a společenství jsou otevřené, nebojte se přijít mezi nás.

FARNÍ AKADEMIE

Při lednové farní akademii 15. 1. 2012 přednášel Prof. PhDr. Zdeněk Helus, DrSc. z katedry psychologie Pedagogické fakulty Univerzity Karlovy v Praze, na téma: „Děti dnes a jak vůči nim obstát“.

Hned na začátku své relativně podrobné přednášky prof. Helus posluchače upozornil, že jejím cílem není nabízet recepty, ale spíše společné zamyšlení nad problémy, které souvisejí s vývojem dítěte od okamžiku příchodu na svět až do dospělosti. Především je třeba uznat, že dítě je vznikající (potenciální) osobností mající své „já“, jejíž kvality do značné míry závisejí především na lásce matky, ale i otce a všech, se kterými dítě přichází do styku. Dětství má svoje charakteristické znaky, ke kterým, např. patří:

(1) otevřené prožívání dobra, krásy, pravdy, setkávání, ale i rizik, kdy zvláště potřebuje vědomí ochrany a lásku matky,

(2) směřování k seberealizaci, svébytnosti a posléze k dospělosti. Dětství trvá přibližně do období puberty, v průběhu které dětství doznívá a dochází k přechodu do dospělosti.

Často se diskutuje o tom, zda děti dnešních dnů jsou jiné, než děti našeho mládí. Odpověď je vcelku jednoznačná: ano, jsou jiné – k postupné diferenciaci došlo především v důsledku změn prostředí, ve kterém se děti pohybují, žijí a rostou, resp. v důsledku různé situovanosti dítěte. V tomto smyslu lze hovořit o situovanosti osobní (vliv rodiny, vztahy k lidem, apod.), situovanosti spojené se vzděláváním (vliv školy, která může na dítě působit i negativně, stresově), civilizační situovanosti, jejímiž znaky jsou např. krize a destabilizace rodiny, dále

ambivalentní vztahy vůči dětem (dítě je „drahé“, brání vyžití mladých partnerů, či manželů apod.) znamenající větší či menší citové zátěže dítěte. Nelze si nevšimnout také toho, že současné dětství, ke škodě dítěte, je „medializované“ – rodiče často nevědí, co dítě sleduje v televizi, na internetu a na facebooku a připouštějí konzumní orientaci svých dětí, což je zvláště charakteristické pro tzv. sídlištní děti.

Získané poznatky lze shrnout takto:

(1) dětství je preformativní fází vývoje člověka – rozhodující pro novorozence je prožitek prvních hodin a dnů jeho života, proto je důležité „připoutání k matce“ – odpověď matky je klíčová;

(2) ve 2. až 3. roce života dochází k individualizaci dítěte – domáhá se při všem „já sám“;

(3) vývoj pokračuje fenoménem „sociálního zrcadla“, tzn., že se začíná dívat na sebe očima těch druhých (nejen rodičů) a probouzí se v něm potřeba identity;

(4) přibližně v tomto období se začíná formovat odolnost, resp. zranitelnost člověka (dobře prožité dětství přináší své plody) i schopnost komunikace s okolím, kultivovaného projevu, vyjádření vděčnosti apod.

Jak vůči dětem obstát? Rodiče musí uznat, že jejich dítě je vyvíjející se osobností, která potřebuje lásku, pomoc a pochopení, a které by současně měli být láskyplným vzorem.

Karel Štamberg

ZVEME NA CHVÁLY!

Víme, že křesťanství není jen o tom přijít jednou za týden ze zvyku na mši svatou. Také víme, že není vždy jednoduché se modlit. Zvláště někdy je těžké najít si čas, prostor, a tak podobně. Často nám může pomoci modlitba ve společenství.

V naší farnosti se od podzimu 2010 konají takzvané večery chval. Od září loňského roku se tyto večery staly pravidelnými – konají se každé poslední úterý v měsíci. Tato setkání nám mohou hodně dát, ať už máme duchovní krizi nebo zrovna prožíváme období, kdy jsme na tom duchovně dobře. Modlitba, která vzešla od mládeže v naší farnosti, je mládeží vedena. Řekl bych, že tento způsob modlitby je pro mládež přitažlivý, nicméně to neznamena, že tyto večery jsou nějak uzavřené. Přijít může úplně kdokoliv, kdo se chce modlit a kdo chce upřímně chválit Boha. Základem večerů chval je logicky chvála – tedy druh modlitby, při kterém chválíme Boha za to jaký je. Samozřejmě, že součástí modlitby jsou i prosby či díky.

Hodně také pracujeme se žalmi a písněmi. Modlitbu obvykle zakončujeme tichou adorací. Chápu, že ne každému tento způsob modlitby bude vyhovovat, ale minimálně nám (mládeži) velmi vyhovuje, a tak bychom rádi všechny lhotecké farníky a farnice pozvali na nejbližší večer chval, který se bude konat 31. 1. 2012. Začínáme klasicky po skončení večerní mše svaté, ta začíná v 18.30, chvály pak asi v 19.10. Konec je stanoven na 20.00, poté je ještě možnost malého občerstvení v sále sv. Václava. Pokud zrovna 31. 1. nemůžete, nezoufejte, chvály se konají každé poslední úterý v měsíci, další tedy 28. 2., 27. 3., 24. 4., 29. 5., 26. 6. Nebojte se a přijďte, těšíme se na vás!

Tomáš Sixta

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA ON-LINE

Chci se s Vámi podělit o zážitky z koledování po pražské Libuši. Loňská premiéra nás neodradila, takže když se ve farnosti začala chystat tříkrálová sbírka, měli jsme jasno a od loňska již vyšlápnutý rajón. Jsme klasická kolednická skupinka, naše holky (5 a 8 let) a pokaždé jiný kamarád našich dětí. Spolu se mnou jako vedoucím skupinky do terénu vyráží i někdo z jejich rodičů a sourozenců. Strategie je jednoduchá – chodíme dům od domu, večer po setmění, aby lidé již byli doma a abychom viděli, kde se svítí a nezvonili zbytečně. Melichar je výborná zpěvačka, Kašpárek sází na roztomilost a Baltazar to jistí černou barvou a nadšením, protože jde poprvé.

Den 1: Začínáme trochu hekticky. Tříleták objevil kolednické cukry, které byly připraveny v košíku na stole. Asi dvacet z nich nepozorovaně otevřel

a vysypal v kuchyni na podlahu. Při přípravě papírových korun, zkracování ministrantských komží a svačině před odchodem nám to křupe pod nohama.

Přichází třetí koledník. Jeho příjmení je Brada, je jasné, že bude ten černý vzadu...

Vyrážíme, s velkým nadšením děti vybíhají na ulici samy, jen co jsou dostrojeny, a již zvoní u sousedů, aniž by počkaly na dospělé. Postupně nacvičujeme choreografii. Seskupit se u branky, nezpívat hned po zazvonění, ale až se někdo objeví. Nezvonit jako na lesy, nevstupovat na pozemek bez vyzvání, koledu nekřičet, ale zpívat. Nekomentovat obdržení finanční obnos, ani kladně ani záporně. Výkřiky, že takhle málo nám ještě nikdo nedal, opravdu nejsou na místě. Nahlas za všechno poděkovat. Nejevit zklamání, pokud nedostaneme sladkosti. Kalendářik a cukr nenabízet se slovy - „tady máš“ ..., ale „přinesli jsme Vám...“

Malí koledníci ze Lhotky

Někteří lidé jsou úžasní, jedna paní měla pro děti připravené taštičky s odměnou, jiní dají do kasičky dokonce papírovku, jsou velmi milí. Někde děti čeká zklamání, odmítají odejít od vrátek, myslí si, že dospělí doma hle-

dají, co by jim dali, a proto neotvírají. Obzvlášť Melichar je velmi zarputilý, co se týče důvěry v lidi. Nechce odejít od jedněch vrátek, i když uvnitř záměrně zhasli. Stojí tam i přes naše výzvy dalších pět minut, už se na něj zlobíme, je nám zima. Vracíme se, černý Brada nelze odlišit, barva byla nějak agresivní, pomohla až vazelína. S černěním provždy končíme. Všechny škrábe v krku, ale jsou rozjaření.

Den 2: Dnes je skutečně svátek Tří králů. Vyrážíme s nadšením, ale Melichar z neznámých důvodů začíná stávkovat se zpěvem, tón musí držet maminky. Je dračka o to, kdo bude psát křídou na dveře. Ne všichni lidé totiž stojí o to, mít dveře popsány ve výšce pouhého jednoho metru, kam dosáhnou malí koledníci. Snaha penetrovat do obydlí či jevit nadšení z puštěné televize uvnitř musí být stále korigována. Výkřiky, je co to vaříte, nebo hádky mezi koledníky nám kazí důstojnou královskou image.

Máme radost, že lidé jsou milí, většina z nich otevře a je snad potěšena. Adaptujeme se na různé typy domovních zvonků. Překvapuje nás, jak vstřícní jsou zástupci libušských menšin, kteří nám otevrou – Vietnamci, Rusové, Ukrajinci, ti zrovna slaví své Vánoce. V kasičce nám to již pěkně cinká. Fouká studený vítr, Kašpárek-Klárka je totálně prokřehlý, omezujeme zpívání jen na dvě sloky a míříme domů.

Den 3: Vyrážíme s partou nejmladších, je to asi nejproblematictější parta. Po 200 metrech se chce vrátit Kašpar i Baltazar. Protože je s námi dětí víc, operativně převlékáme komžičky a tvoříme odolnější partu, zachraňuje nás tříleťák, který paradoxně jeví

největší nadšení. Baltazar vzteky usedá na zem doprostřed cesty, komže byla bílá, už není. Procházíme honosnou vilovou čtvrtí, otevře málokdo, ale pokud se prozpíváme přes vstupní kamerové systémy až k lidem, koleda je štědrá.

Někde je povědomí o sbírce na bodě nula, a tak se stane, že po zazvonění a odzpívání koledy se nás pán zeptá – „Co chcete, čokoládu?“ „Dobry večer, jsme Tříkrálová sbírka,“ odvětim já. „Sbírka? A čeho?“ ptá se pán udiveně. „No jestli nechcete přispět na dobrý účel,“ bere si slovo osmiletý Melichar. „Jaký účel?“ nedá se odbyt pán. Vysvětluji, kam vybrané peníze poputují a také to, že polovina z nich zůstane tady v Libuši pro stacionář lidí s Parkinsonem.

Pán se probouzí, zřejmě viděl v televizi reportáž o falešných kolednících. „A máte k tomu ty, jak se to jmenuje, průkazky?“ „Samozřejmě a máme taky kasičku,“ Melichar jí demonstrativně zachrastí. Sláva, udělali jsme osvětu a dostali jsme peníz do kasičky. „Tak hodně zdraví do nového roku!“ Pán vypadá, jako by mu to ještě

letos nikdo nepopřál. Vám taky, Vám taky, mává nám přes branku.

Den 4: Váháme, jestli vyrazit. Potenciální Baltazar pro nemoc odřekl, strojím se tedy jako jeden z králů já. Choreografie šlape jako po másle, dokonce se při zpěvu snažíme trochu rozkomíhat, aby nám zlaté koruny házely odlesky a lidé si nás přes okno lépe všimli. Opět začínají problémy s disciplínou koledníků, schovávají se místo koledování za pouliční lampy. Je to pochopitelné, už je toho dost, půjdeme domů.

Večer odevzdávám kasičku v kostele, ještě před kostelem do ní mnoho štědrých lidí přispívá. I když ještě nevím, kolik jsme letos vybrali, máme radost, že je kasička plná a peníze poslouží potřebným lidem. Jak se v těchto dnech dozvídám, libušský stacionář se pro finanční potíže spojené s reformou sociálních služeb musel přestěhovat do DS Háje, tak snad jim příspěvek z Tříkrálové sbírky pomůže udržet provoz alespoň tam. Děkujeme všem dárcům! Děkuji malým koledníkům!

Pavla Tůmová

SOCIÁLNÍ OKÉNKO

Kontaktním místem pro výplatu všech dávek státní sociální podpory, nezaměstnanosti, hmotné nouze a dávky pro osoby se zdravotním postižením je od 1. ledna 2012 nově Úřad práce ČR.

Z několika dávek a příspěvků pro osoby zdravotně postižené vznikly pouze dvě dávky – příspěvek na mobilitu a příspěvek na zvláštní pomůcku. Jejich výplata je také zajištěna na Úřadu práce dle trvalého

bydliště. Příspěvek na mobilitu slučuje dosavadní příspěvek na individuální dopravu a příspěvek na provoz motorového vozidla, pro osoby starší jednoho roku, ve výši 400Kč/měsíc.

Mění se také způsob posuzování nepříznivého zdravotního stavu při stanovení stupně závislosti. Posudkoví lékaři nově popisují jen deset ucelených oblastí každodenního života člověka namísto 36 úkonů. Navyšuje se příspěvek na péči u osob mladších

osmnácti let ve II. stupni závislosti na 6000 Kč.

K identifikaci na úřadě bude sloužit Karta sociálních systémů, kterou bude úřad vydávat. U osob se zdravotním postižením bude plnit funkci průkazky TP, ZTP a ZTP/P se všemi jejími výhodami. Z domova prostřednictvím internetu bude možné mít přehled o čerpaných sociálních dávkách. Karta sociálních systémů bude plnohodnotnou platební kartou se všemi jejími

funkcemi, obchodníci ji budou bez problémů přijímat, bude možné vybírat hotovost z běžných bankomatů i postupný výběr hotovosti v obchodech. Platební povinnost bude dobrovolná. Pouze pro ty, u nichž je riziko zneužívání dávek hmotné nouze, bude povinná.

Jednotlivým dávkám se budeme věnovat podrobněji v dalších číslech Věstníku. **Petra Kornienková**

PŘEBÍRÁME ŠTAFETU

Ve vánočním Věstníku se Jiří Sůva rozloučil a předal vedení redakce. S obavami a chvěním jsem se pustila do práce v časopise, kde jsem před lety zahájila svou „novinářskou kariéru“.

Předmětem mého studia nebyla žurnalistika, ale obor knihovnictví a vědecké informace na FF UK. Krásných pět let jsem pak pracovala v rešeršním oddělení Ústavu vědeckých lékařských informací, kde byla mou vedoucí pani doktorka Magda Lichá, se kterou jsme se po čase sešly i ve lhoteckém kostele. Přistěhovali jsme se do farnosti na konci roku 1991. V době, kdy pan Zdeněk Pejčoch začal pracovat na Věstníku, jsme měli už tři malé děti. Postupně jsem začala přispívat kratičkými články a pan Pejčoch mě v tom povzbuzoval. V roce 2003 jsem dostala nabídku vypomáhat v redakci týdeníku Naše rodina a zase to byl pan Pejčoch, který mi dodával odvahu. Často a s vděčností na něj vzpomínám.

Dnes mám téměř deset let praxe v redakci časopisu, kde týdně připravuji obsah pěti stránek. Když nám ale pan šéfredaktor Sůva předával technické záležitosti Věstníku, zjistili jsme, že klasickému špíglování textů nerozumíme, a tak jsme museli hledat novou

cestu. Proto také Věstník, který právě držíte v ruce, má trochu jinou podobu. Je to výsledek hledání a zvažování mnoha pro a proti formátům A4 a A5, typů písma, počtu sloupců na stránce atd. Konzultovali jsme se zkušeným sazečem a pro porovnání shromáždili větší počet farních listů v obou formátech. Jistě tušíte, že nakonec zvítězil formát, který je snadnější na zpracování, lépe se v něm orientuje a vyniknou i kratší příspěvky, jimž bychom rádi dávali přednost. Zároveň odpovídá formátu příručníku, který se měl stát součástí Věstníku. Typ i velikost písma jsme ponechali, aby se Věstník dobře četl.

Pokud jde o obsah, tak jako doposud bude Věstník odrážet život naší farnosti, jen trochu intenzivněji – v měsíčních intervalech. Těšíme se na vaše příspěvky o tom, co vás zaujalo, a rádi byste se o to podělili se širší farní rodinou. Věřím, že farní Věstník bude naším společným dílem.

Jana Šilhavá

PLÁNUJEME

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Udílení proběhne při odpolední mši sv. v sobotu **11. února 2012 v 16 h.**

SRDEČNĚ ZVEME na 13. dětský karneval farnosti, který se koná v sobotu **18. února** od 15 do 17 h. v ZŠ Zárubova. Adresa: Praha 4-Kamýk, Zárubova 977/17. Téma karnevalu je Cesta kolem světa – všechny masky cestova-telů a typického oblečení lidí národů z celého světa jsou vítány. Více na <http://karneval-lhotka.webnode.cz/>.

PŘÍŠTÍ FARNÍ AKADEMIE

P. JUDr. Stanislav Příbyl, PhD., JC.D.: "Eucharistie a jednota církve" se bude konat **19. února** v 16.30 h.

Pokud byste chtěli navrhnout další téma akademie či vhodného hosta, napište na kstamberg@volny.cz.

POSTNÍ REKOLEKCE v naší farnosti proběhne v sobotu **25. února** pod vedením P. PhDr. Radima Cigánka

PRVNÍ SV. PŘIJÍMÁNÍ děti přijmou v neděli **22. dubna** při mši sv. v 10 h. P. Jiří Korda se proto 22. ledna setkal s rodiči, aby se mohli zapojit do aktivní přípravy svých dětí.

NOC KOSTELŮ v pátek **1. června** prožijeme v našem kostele poprvé.

PŘÍPRAVA NA BIŘMOVÁNÍ byla zahájena koncem roku, účastní se jí okolo dvaceti lidí. Svátost udělí v našem kostele **7. října 2012** při mši sv. v 10 h. otec biskup Karel Herbst.

SLAVNOST POSVÍCENÍ 2012

75. výročí posvěcení kostela P. Marie Královny Míru proběhne **11. listopadu** při mši sv. v 10 h., kterou bude celebrovat pražský arcibiskup Dominik kardinál Duka

MUŽETE SE PTÁT: pokud vás napadne otázka týkající se víry, můžete ji poslat do redakce a nebo přímo P. Kordovi, který je ochotný pro Věstník na dotazy odpovídat.

Z MYŠLENEK sv. Jana Boska (31. 1.):

- Jestliže toužíte konat své povinnosti dobře, milujte je.
- Brblání ochlazuje srdce.

Vydává: Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru,
adresa: Ve Lhotce 330/36, 142 00 Praha 4-Lhotka; **telefon:** 725 797 561
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz; jmkorda@seznam.cz
internet: <http://lhoteckafarnost.cz>; **bankovní spojení:** číslo účtu 74 326 329/0800 (Česká spořitelna). Redakce: P. Jiří Korda, Oga Hroudová, Jana a Jan Šilhavých. Příspěvky posílejte na adresu farnivestnik@gmail.com, nebo je můžete zanechat v sakristii. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit. Číslo vychází 27. 1. 2012. **Uzávěrka příspěvků do příštího čísla je 14. února.** Náklady na jeden výtisk cca 10 Kč.